

mange syge, bliver der ogsaa mange Dødsfald. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem har Ret, naar han mener at kunne paavise en saadan Udtalelse af Stiftssyftikus Kjer, men jeg lader mig ikke slaa af enhver hygiejnisk Betragtning. Jeg tror, at vi her i Danmark i de sidste Aar ere komne altfor langt hen i vor Frygt for hygiejniske Mangler og Frygt for Smitte, at vi ere komne ind paa en Vej, vi maa tilbage fra. Vi kunne ikke lade hele Livet ødelægge for os af Frygt for smitsomme Sygdomme, og jeg vil ikke i min Afstemning i Dag lade mig paavirke af, at en saadan Bemærkning er fremkommen af Stiftssyftikus Kjer.

Endnu maa jeg sige, at naar det ærede Medlem fremdeles har villet afkræfte det, der er sagt om den, at der ikke er særlig Dødelighed mellem Ribe Latinskoles Elever, ved at henviser til, at det er Børn der fra Egnet, og at de ikke blive syge, medens derimod andre nok kunde blive syge, saa vil jeg først bemærke, at Latinskoles Elever ere ikke alle sammen Børn, ikke hvad man uden videre forstaar ved Børn. Om der end ikke nu gaar Karle i Latinskolen med Stæg paa Hagen som i gamle Dage, saa naa Eleverne dog op til 17, 18, 19 Aars Alderen. Men dernæst er det paa ingen Maade Tilfældet, at alle Eleverne — der er omtrent 100 i Latinskolen — ere fra Byens umiddelbare Omegn, hvor der er saadanne særlige Forhold. De særlige Forhold, som det ærede Medlem vil paaheraabe sig, strække sig ikke langt; de særlige Forhold ere Markforholdene, Engforholdene langs Aaen, der løber ud til Vesterhavet. Det er desværre for Danmark et meget lille Omraade, vi have af den Slags Jorder. Ribe ligger midt derti, men saasnart man kommer en lille Smule bort der fra, er man paa høj Bund, og de fleste Børn, der komme til Ribe for at gaa i Latinskole — det er kun en Brødel, der er fra Ribe selv — komme fra Egne, hvor der er ganske andre Forhold til Stede end dem, som det ærede Medlem har bestrevet os.

Med Hensyn til Beføtningerne kunde jo de Oplysninger, vi fik om, at man skulde gaa 18 Fod til Bunds for at finde Grund, synes at have noget afkræftende ved sig. Jeg tror imidlertid ikke, at det virkelig vil være vanskeligt i Ribe og dens umiddelbare Nærhed at finde Grund uden at gaa 18 Fod ned i Grunden; man har jo en ren Sandbank at bygge paa, og den strækker sig lige ind til Byen paa et enkelt Sted. I saa Henseende kan jeg ikke se, at der er nogen Vanskelighed; vi maatte i alt Fald have nærmere Oplysninger om, hvorledes Grundforholdene ere paa det Sted, hvor der skulde

bygges, for at have pefuniciere Betænklichkeiten af den Grund. — Jeg kan, som sagt med min bedste Vilje ikke se, at der er nogen Grund til at nære Betænktilighed. En anden Sag var det, hvis det virkelig kunde godtgøres, at Ribe var et saa pestbesængt Sted, hvor man maatte være bange for at sende Folk hen, bange for, at man skulde staffe dem Brystsyge og al anden Slags Daarlighed. I saa Fald skulde jeg aldrig tilraade at stemme for Forslaget, men det, vi nu have hørt, er noget, som kommer mig i den Grad overraskende, at jeg maa sige, at efter at have faaet denne Erklæring fra Stiftssyftikus kan jeg ikke lægge Vægt derpaa, og jeg maa derfor vedvarende tilraade det høje Ting at stemme for Ribe.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Gode):

I Anledning af det Spørgsmaal, som Flertallet af Udvalget har rejst her ved 3de Behandling om at ombytte det oprindelige Forslag og det her i Tinget ved 2den Behandling vedtagne Forslag om Silkeborg med Ribe, skal jeg erindre om, at mit Standpunkt, som jeg udtalte ved 2den Behandling, var det, at vel havde jeg foreslaaet Silkeborg af Grunde, som ligge nær, men at Stedet ikke for mig var afgørende, og at der derfor, hvis Rigsdagen, altsaa begge Ting, vedtage et andet Sted, særlig altsaa Ribe, ikke for mig var Grund til at modsætte mig Lovforslaget eller til ikke at ville arbejde videre paa et saadant Grundlag. Hovedsagen var nemlig at finde et Sted til det paatænkte Seminarium, som kunde være passende paa det Opland, paa hvilket der var tænkt, nemlig Midt- og Bestjylland. Blandt de Betænklichkeiten, som ved 2den Behandling særlig bleve fremdragne med Hensyn til Valget af Ribe, spillede de hygiejniske Forhold jo en Rolle. For mig ere disse Betænklichkeiten fjernede ved den Erklæring, der nu foreligger fra den paagældende Autoritet; thi det er en Selvsølge, at Herten jeg eller, jeg antager, Flertallet af Tingets Medlemmer ville paastaa, at de kunne have en sagshindig, selvstændig Dom om de særlige hygiejniske Forhold i Ribe, eller at de selvstændig kunne sammenligne Forholdene i Silkeborg med Forholdene i Ribe, men at vor Overbevisning i den Henseende maa grundes paa, hvad de sagshindige Autoriteter i den Henseende udtale, og udtale med specielt Hensyn til den foreliggende Sag, og i saa Henseende føler jeg mig beroliget ved den foreliggende Erklæring, der nu er tilvejebragt. Bortset herfra er det i og for sig aldeles klart, at Silkeborg bevarer et Fortrin,